

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูสังกัดสถานศึกษาในประเทศไทย เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ใหญ่บ้านที่ส่งเสริมการพัฒนาชนบท ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรในระดับใด ซึ่งจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา การเข้าร่วมโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท การเป็นเลขาธุการ สภาตำบล และตำแหน่งในคณะกรรมการสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล แต่ก็ต่างกันหรือไม่อย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสถานศึกษาในประเทศไทย จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 6 กลุ่มโรงเรียน มีโรงเรียน 43 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร จำนวน 62 คน และเป็นผู้ปฏิบัติการสอน จำนวน 490 คน รวมทั้งสิ้น 552 คน การหากลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 232 คน โดยใช้สูตรของบามานาเคน (Yamane, 1973 : 727-729) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = N/(1 + Ne^2)$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม (.05)

2. วิธีสุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 สุ่มผู้บริหารจาก 43 โรงเรียน จำนวนผู้บริหาร 62 คน
โดยกำหนดให้โรงเรียนละ 1 คน ได้ผู้บริหาร จำนวน 43 คน
- 2.2 สุ่มโรงเรียนมากถ้วนโรงเรียนละ 3 โรง ได้จำนวน 18 โรง
แล้วใช้ครุภูบภูบตีการสอนทุกคน จำนวน 222 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนครุภูบภิบัติการสอนและโรงเรียน จำแนกตามกลุ่มโรงเรียน

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียน	ผู้บัญชาติการสอน (คน)
หัวไทร	วัดหัวล่าง	8
	วัดทะเลบัง	7
	วัดรามแก้ว	12
บุรพาวาส	วัดแหลม	16
	บ้านหลักคลอง	9
	วัดบุรพาวาส	20
ทรายหาด	บ้านหัวน้ำเย็นฯ	15
	วัดป่าโพง	15
	บ้านราม	9
ท่าเสริม	ชุมชนพีบูลสงค์ราม	11
	บ้านปากพรุ	12
	บ้านบางโนนค	6
กะเหลววงศ์	วัดเฉลิมลา	14
	วัดหน้าสศน	22
	วัดคลองแคน	7
ทักษิณสันพันธ์	วัดควรจะลิก	18
	วัดท้ายโนนต	11
	บ้านท่าเตียน	10
รวม		222

เครื่องมือในการวิจัย

1. สักษะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด เพื่อยield เก็บข้อมูลที่ครอบคลุมเนื้อหาที่จะวัด เกี่ยวกับความคิดเห็นของครู โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานที่ร่วบของผู้ตอบแบบสอบถามในขอบข่ายของคำถ้า ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระของการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้แก่ ตำแหน่ง อายุราชการ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา การเข้าร่วมโครงการ การศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท การเป็นเลขาธุการสภาคบลและตำแหน่ง ในคณะกรรมการสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชุมชนระดับตำบล ลักษณะคำถ้าเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) และเดินทางในช่องว่างจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถ้ามาใช้สำหรับถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับลักษณะที่ส่งเสริมการพัฒนาชนบท ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีลักษณะความสำคัญ 5 ระดับ คือ มากอย่างยิ่ง มาก ปานกลาง น้อย และน้อยมาก โดยกำหนดการให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ท (Likert) เกณฑ์การให้คะแนนคะแนน ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมากอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ 5
ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมาก	ให้คะแนนเท่ากับ 4
ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ 3
ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ 2
ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งน้อยมาก	ให้คะแนนเท่ากับ 1

2. วิธีการสร้างและการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้องโดยมีล่าดับในการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ศึกษาลักษณะของผู้ใหญ่บ้านและลักษณะที่ส่งเสริมการพัฒนาชนบท จากข้อเขียนเอกสารการสังเกตและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือมีลักษณะที่ใกล้เคียง กับแนวของเรื่องที่จะทำการวิจัย

2.2 รวบรวมลักษณะของผู้ใหญ่บ้านที่ดีและลักษณะที่ส่งเสริมการพัฒนาชนบท ที่เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องเหมาะสมสมแล้วนําไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาจัดหมวด ที่อยู่เป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ลักษณะที่สำคัญ 7 ลักษณะดังนี้

- 2.2.1 ความรู้ความสามารถ
- 2.2.2 ความเป็นผู้นำ
- 2.2.3 ความมีจิตมุ่งมั่นในการพัฒนา
- 2.2.4 มนุษยสัมพันธ์
- 2.2.5 คุณธรรม
- 2.2.6 การยอมรับนิเวศกรรม
- 2.2.7 การยอมรับนับถือ

2.3 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมนิยามในแต่ละลักษณะทั้ง 7 ลักษณะ

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แนะนำ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.5 หากาณฑ์ความโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบสอบถามโดยหาค่าซึ่นความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่ม พฤติกรรม โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (จำนวน 5 คน) แต่ละคน พิจารณาลงความเห็น และให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่ม พฤติกรรมนั้น

○ เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่ม พฤติกรรมนั้นหรือไม่

- 1 เมื่อแนใจว่าข้อคำานไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพุทธิกรรม
แล้ว

ถ้าค่าดัชนี IC (Index of Item-objective Congruence) ที่คำานวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำานนั้น ก็เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพุทธิกรรมนั้น ถ้าข้อคำานใดมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ข้อคำานนั้นก็ถูกตัดออกไปหรือต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น โดยใช้สูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 124)

$$IC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IC หมายถึง ค่านิความสอดคล้องระหว่างข้อคำานกับลักษณะพุทธิกรรม

ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาหัวข้อมุน

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทำการทดสอบ (Try Out) กับครูที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในอาชีวศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 40 ชุด

2.7 นำแบบสอบถามที่ทดลองสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนิยามแบบของแบบสอบถามของตอนที่ 2 นำมาวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งชุด แล้วนำมามากนุมความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Coefficient Alpha) ของ ครอนบัค (Cronbach, 1970 : 161) สูตร ดังนี้

$$a_k = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_{x_i}^2}{s_{x_t}^2} \right]$$

เมื่อ α_k	แทน ความเชื่อมั่นของแบบสອบถาน
s^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสອบถานแต่ละชื่อ
s^2_{xi}	แทน ความแปรปรวนของแบบสອบถาน
s^2_{xt}	ห้องนัด
k	แทน จำนวนข้อในแบบสອบถาน

การเก็บรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามที่มตองดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอ่าเภอท่าวีไทร และผู้บริหารทุกโรงเรียนเพื่อประสานงานและขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียน และครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยทำรหัส (code) ไว้ในแบบสອบถานก่อนนำไปปมอยให้ผู้บริหารโรงเรียนเพื่อสะดวกในการติดตาม
3. นำแบบสອบถานไปปมอยให้ผู้บริหารโรงเรียนด้วยตนเองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 โรงเรียน และนัดคิวรับแบบสອบถานคืน สำหรับกลุ่มตัวอย่างเฉพาะผู้บริหารโรงเรียน ๆ ละ 1 ชุด จัดส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 26 โรงเรียน
4. ผู้วิจัยไปรับแบบสອบถานคืนตามโรงเรียนด้วยตนเองตามวันที่นัดหมาย
5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสອบถาน เพื่อนำไปเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสອบถาน ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้านสภานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยการหาค่าร้อยละ เพื่อแสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตามลักษณะตัวแปร

2. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยการหาค่าต่อไปนี้

2.1 หาค่าเฉลี่ย (Arithmatic Mean) เพื่ออธิบายระดับความคิดเห็นของครูในแต่ละด้าน ใช้สูตรดังนี้ (SAS Institute Inc., 1990 : 6)

$$\text{สูตร } \bar{x} = \Sigma x/n$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่บเลขคณิต.

Σx แทน ผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนประชากรหรือจำนวนข้อมูล

2.2 หาค่าล่วงเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ใช้สูตรดังนี้ (SAS Institute Inc., 1990 : 10)

$$s = \sqrt{\Sigma(x - \bar{x})^2 / (n - 1)}$$

เมื่อ s แทน ค่าล่วงเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Σ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละค่าว

x แทน คะแนนแต่ละค่าว

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

n แทน จำนวนข้อมูล

2.3 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นนำคะแนนไปอธิบาย การเปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์ในการแปลค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามของแต่ละด้านดังนี้ (ประคง บรรณสุคร, 2531 : 70)

ช่วงคงแหนเฉลี่ย	4.50-5.00	ถือเป็นระดับเห็นด้วยมากอย่างยิ่ง
ช่วงคงแหนเฉลี่ย	3.50-4.49	ถือเป็นระดับเห็นด้วยมาก
ช่วงคงแหนเฉลี่ย	2.50-3.49	ถือเป็นระดับเห็นด้วยปานกลาง
ช่วงคงแหนเฉลี่ย	1.50-2.49	ถือเป็นระดับเห็นด้วยน้อย
ช่วงคงแหนเฉลี่ย	1.00-1.49	ถือเป็นระดับเห็นด้วยน้อยมาก

3. การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Tests for Homogeneity of Variance) ของกลุ่มตัวอ่อน弱โดยใช้วิธีการทดสอบของฮาร์ทเลีย์ (Hartley's test) (Winer, 1971 : 206)

$$\text{สูตร } F_{\max} = \frac{s_{\text{Largest}}^2}{s_{\text{Smallest}}^2}$$

เมื่อ s_{Largest}^2 แทน ความแปรปรวนที่มีค่าสูงสุด

s_{Smallest}^2 แทน ความแปรปรวนที่มีค่าต่ำสุด

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Groups) โดยการคำนวณค่าที--test (t-test)

4.1 กรณีความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ($\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$) ใช้สูตรดังนี้ (Norusis, 1990 : B-86)

$$\text{สูตร } t = (\bar{x}_1 - \bar{x}_2) / \sqrt{(s_1^2/N_1) + (s_2^2/N_2)}$$

$$df = \frac{[(s_1^2/N_1) + (s_2^2/N_2)]^2}{[(s_1^2/N_1)^2/(N_1 - 1)] + [(s_2^2/N_2)^2/(N_2 - 1)]}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

\bar{x}_1, \bar{x}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
และคะแนนกลุ่มที่ 2

N_1, N_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ

4.2 กราฟความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่มเท่ากัน

$(\sigma_1^2 = \sigma_2^2)$ ใช้สูตรดังนี้ (Norusis, 1990 : B-122)

$$\text{สูตร } t = (\bar{x}_1 - \bar{x}_2) / \sqrt{s_p^2(1/N_1 + 1/N_2)}$$

เมื่อ s_p^2 แทน ค่าความแปรปรวน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$s_p^2 = [(N_1 - 1)s_1^2 + (N_2 - 1)s_2^2] / (N_1 + N_2 - 2)$$

$$df = N_1 + N_2 - 2$$

เมื่อ t แทนค่าที่พิจารณาใน t-distribution

x_1, x_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

N, N แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
และกลุ่มที่ 2

s_p^2 แทน ค่าความแปรปรวนรวม

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นในกรณีที่จำแนกตัวแปรอิสระออกเป็น 3 ระดับ ใช้การคำนวณค่าเอฟ--test (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance หรือ ANOVA ใช้สูตรดังนี้ (SAS Institute Inc., 1982 : 114)

$$\text{สูตร } F = \frac{\text{MS}(A)}{\text{MS}(E)}$$

เมื่อ F แทน ค่าวิกฤตของ F-distribution
 $\text{MS}(A)$ แทน ค่าเฉลี่ยของผลbaugh กำลังสองระหว่างกลุ่ม (Between Group)
 $\text{MS}(E)$ แทน ค่าเฉลี่ยของผลbaugh กำลังสองภายในกลุ่ม (Error)

6. การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons or Contrast) ใช้วิธีทูคีย์ (Tukey's HSD Test) เพื่อทราบว่า ค่าเฉลี่ยคู่ใดแตกต่างกันหลังจากวิเคราะห์ความแปรปรวน มีสูตรในการทดสอบดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 237)

$$\text{สูตร } HSD = q_{\alpha} \sqrt{\frac{\text{MS}_w}{n}}$$

เมื่อ HSD แทน ค่าวิกฤตของ Tukey บ่อมมาจาก Honestly Significant Difference
 MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 q_{α} แทน เป็นค่าสถิติแบบคิวที่อ่าน ณ ระดับนัยสำคัญ ตามค่า df จากตารางการแจกแจงของ Studentized Range
 n แทน Harmonic mean ใช้คำนวณกรณีกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน จากสูตร

$$\text{สูตร } \frac{n}{k} = \frac{k}{(1/n_1) + (1/n_2) + \dots + (1/n_k)}$$

เมื่อ k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา
 n_1, n_2, \dots, n_k แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่
 กลุ่มที่ 1 ถึงกลุ่มที่ k